

1383**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 1 sierpnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 33 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 grudnia 1998 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje wydatków, szczegółowe zasady wykorzystania środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych oraz tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania tych środków, a także zasady tworzenia i finansowania indywidualnych programów rehabilitacji oraz udzielania pomocy niepracującym osobom niepełnosprawnym byłym pracownikom zakładu pracy chronionej, zwanego dalej „zakładem”.”;

2) w § 2:

a) w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) sfinansowanie robót budowlanych w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, dotyczących obiektów budowlanych ujętych w ewidencji bilansowej zakładu, mających na celu poprawę warunków pracy i rehabilitacji osób niepełnosprawnych, proporcjonalnie do przewidywanej liczby stanowisk pracy osób niepełnosprawnych w tym obiekcie, pod warunkiem utrzymania w nim przewidywanego poziomu zatrudnienia osób niepełnosprawnych przez okres co najmniej trzech lat od dnia odbioru obiektu budowlanego.”,

b) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) indywidualne programy rehabilitacji, zwane dalej „programami rehabilitacji”, mające na celu zmniejszenie ograniczeń zawodowych wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności, w ramach których są finansowane w szczególności koszty:

a) doradztwa zawodowego w zakresie możliwości szkolenia, przekwalifikowania i doksztalcenia,

b) specjalistycznych badań lekarskich oraz psychologicznych dla celów doradztwa zawodowego,

c) szkolenia, przekwalifikowania oraz doksztalcenia w celu nabycia lub podniesienia kwalifikacji zawodowych,

d) wynagrodzenia:

— osoby sprawującej opiekę nad uczestnikiem programu rehabilitacji,

— członków komisji rehabilitacyjnej,

w części nieobjętej finansowaniem ze środków funduszu rehabilitacji na podstawie innych przepisów rozporządzenia lub środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

e) dostosowania miejsca pracy i stanowiska pracy do potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności.”;

3) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Wniosek o przyznanie pomocy indywidualnej powinien zawierać:

1) dane osobowe pracownika,

2) datę podjęcia zatrudnienia oraz rodzaj zawartej umowy o pracę,

3) zajmowane stanowisko,

4) cel, formę i kwotę wnioskowanej pomocy,

5) uzasadnienie udzielenia pomocy,

6) informacje o formie, wysokości i przeznaczeniu dotychczas udzielonej pomocy,

7) oświadczenie o dochodzie i liczbie członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

3. Wysokość przyznawanej pomocy indywidualnej, o której mowa w § 2 pkt 12, uzależnia się od

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79 i Nr 90, poz. 844.

sytuacji materialnej i losowej osoby niepełnosprawnej.”;

4) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. Programy rehabilitacji są skierowane do pracowników niepełnosprawnych, a w szczególności do osób, które:

- 1) posiadają najniższe kwalifikacje,
- 2) z uwagi na niepełnosprawność mają utrudnione samodzielne wykonywanie pracy,
- 3) utraciły zdolność do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku,
- 4) zmieniają kwalifikacje zawodowe ze względu na taką konieczność.

2. Pracodawca powołuje komisję rehabilitacyjną, w skład której wchodzi:

- 1) lekarz świadczący usługi zdrowotne na rzecz zakładu pracy chronionej,
- 2) przedstawiciel służb rehabilitacyjnych,
- 3) doradca zawodowy lub instruktor zawodu.

3. Spośród członków komisji rehabilitacyjnej pracodawca powołuje przewodniczącego.

4. W razie konieczności uzasadnionej specyfiką przewidywanych działań rehabilitacyjnych, które mają zostać określone w programie rehabilitacji, w skład komisji rehabilitacyjnej może zostać powołany psycholog.

5. Program rehabilitacji opracowuje komisja rehabilitacyjna z udziałem osoby niepełnosprawnej, która będzie realizowała ten program.

6. Program powinien zawierać indywidualną ocenę psychofizycznych możliwości i zdolności osoby niepełnosprawnej oraz określać:

1) stanowisko pracy i wymagane umiejętności niezbędne do:

- a) kontynuowania pracy na tym stanowisku lub
- b) podjęcia pracy na innym stanowisku,

2) zakres dostosowania miejsca pracy i stanowiska pracy do potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności,

3) harmonogram działań rehabilitacyjnych,

4) terminy oceny postępów w rehabilitacji,

5) osoby odpowiedzialne za realizację programu.

7. Komisja rehabilitacyjna dokonuje oceny efektów rehabilitacyjnych uczestnika programu, a jeżeli zachodzi potrzeba, modyfikuje program rehabilitacji lub określa możliwości i formy dalszej rehabilitacji.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner